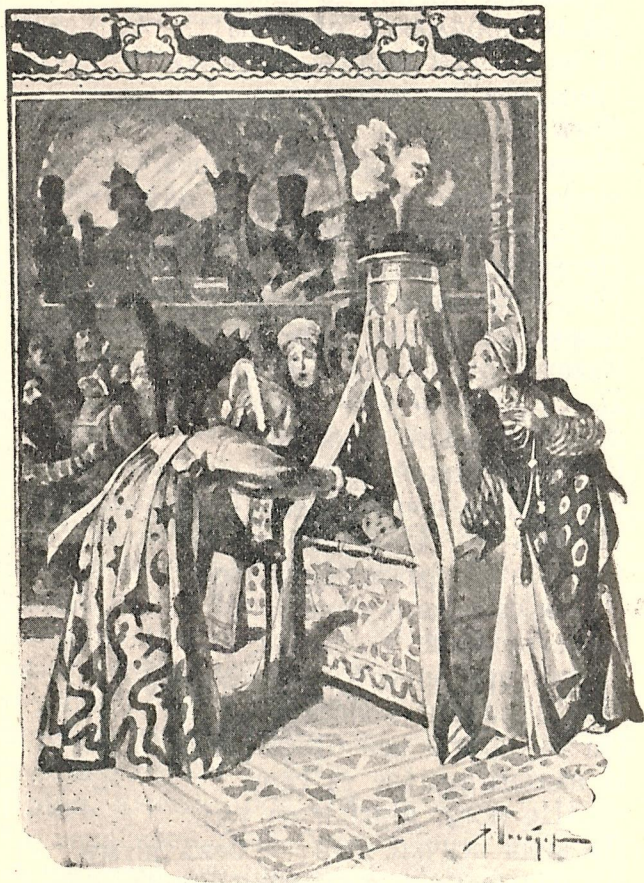

Съ безбройни внуци, въ веселба,
Съ съ стара майка и баща,
Доклѣ дене си доживѣять“!
Отмина тя, но царя вечъ

Не хапва залъгъ, сънь не спи,
Надъ свойта малка шерка бди,
Че какъ ще нея да опази?
Бѣдата черна да пропжди
Той дълго, дълго самъ разсжди,